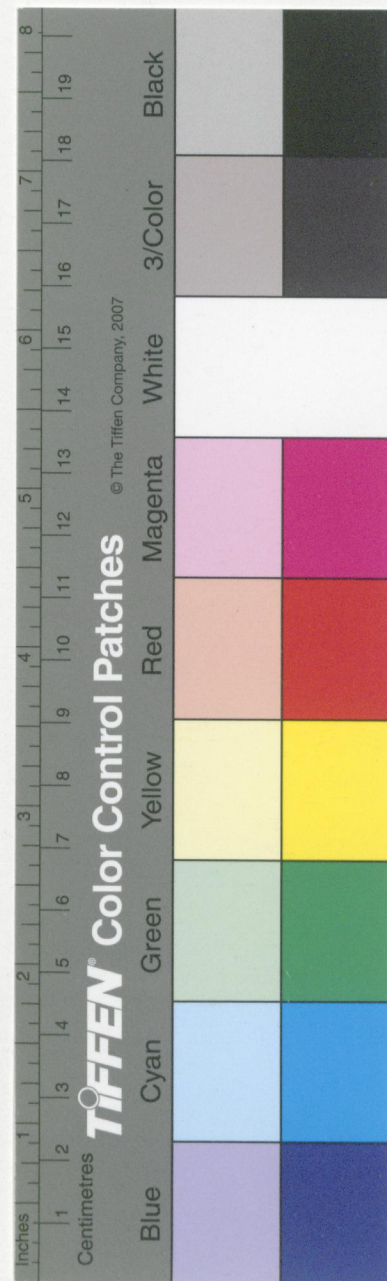

Rom 2. 26 Mars 76.

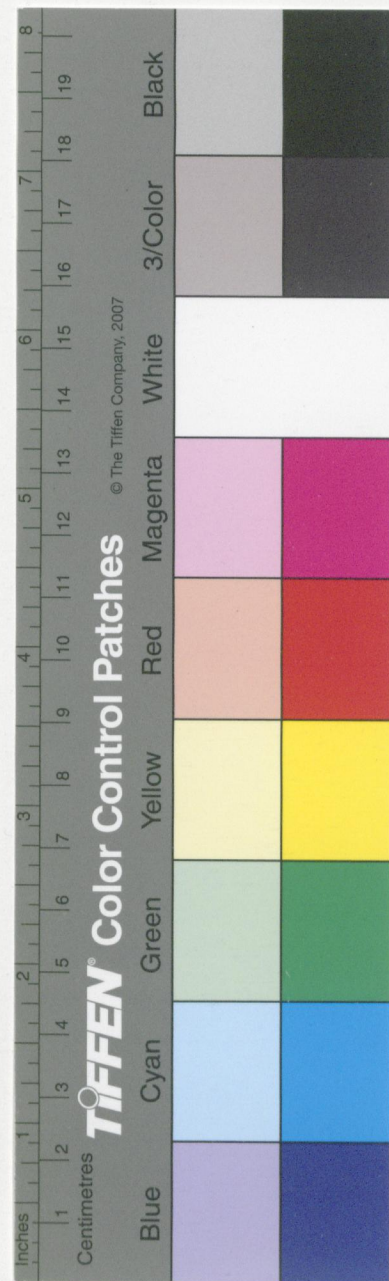
Min älskad lyfte Sten

Jag har alljämnt haft dig i
tankarna under dessa veckor vi
 varit åtskilda, och vi nu komma
och seha upp dig strax efter din
konfirmation, för att säga dig
hur innerligt jag önskar och
ber till Gud, att han måtte väl
lysa dig, och låta dig för all-
tid behålla den lyckliga frid
i Honom, som du erfår vid din
första nattvandring. Den som
ofta saknat denna sjätens frid
vilt och helst, som endast
kan komma af ett innerligt lif
i Gud, den som ofta hänt sig

gränslätt olycklig äfven att vara
så långt borta från honom, vet
kanske dock huru lyckliga
de stunder äro, då vi kunna
oss stå honom riktigt nära,
då vår bön bli hörd, och vi
utan tvifvel kunna framlägga
att vår nöd och sorg för honom, och
kunna bita på att blifva hjälpen.
Vanligtvis betraktas skriftshol-
tiden som den tid då man sär-
skildt bör tänka på dessa frågor,
som ligga oss allra närmast, (men
som vi ofta, af feghet söka förbjuda)
för att sedan i lugn och ro
kunna lägga dem åsido, till blott
framtaga dem till sö- och helge-
dagar. Att nu ej kommer att
gå så, derom är jag säker, ty
jag tror att du känner djupt, och
icke så lätt löslapper de lustrerda

färd. Din lif kommer att förflyta
lugnt, ty unga kvinnor böja ju
helt i sin husfrusadliga ^{verktygs-}
krets vid hemmets stua ^{hård} ~~trösk~~; derför
komma frestelserna ej att blifva
stora, lidelserna ej våldsamma,
särskint i en ung mans lif, men
det gäller då att vara på sin
vakt äfven i det lilla, i det dag-
liga lifet. Det är svårt, mycket svårt,
men vi ha ett säkert stöd då
vi kunna oss svaga: Kristus.
Han är det enda som kan hjälpa
oss i all slags kamp och strid, till-
kom han är den enda till hvilken
vi kunna fly i vår allra största
nöd. - Huru lycklig vare jag ej om
jag alltid hade denna trygghet:
Gud för mig, allskär Elensk, att
jag må kunna få tro och fäst tro, att
jag måtte komma bort från

den tillgittighet, som verlden alltid
insöfver mig uti. Då du i afton
ber till Gud, så ber om att du,
och Facha konom för den stora
lycka som vedersänts dig, att kän-
na dig en med konom - facha
konom ännu hjertligt för vår
älskade mor och vårt kära
hem, för att vi hålla af honom,
till för att vi leva lyckligt!
Jag känner mig så dålig då
jag skrifver till dig - kunde jag
blot ha lika framt, lika barnskick
som du! Gud hjälpe mig dertill!
Kys de kära små systrarna
och framför ditt Mamma. - Snart
skrifver jag väl åter om mina
restor. Nästa vecka får jag kanske
till besök, ehuru det ännu lär
vara lika kallt som här. - Farväl
med Gud välsigna dig. Din egen
Sister.

